

Belsazars Gästebud

[5] Den judiska flickans sång

Text: Hjalmar Procopé (1868-1927)

Vid älvarna i Babylon jag satt
och grät med mina bröder, dag och natt.
Och mina systrar rördes av min gråt,
av mina bröders myckna klagolåt.
Och Juda grät och dotter Zion grät
Jerusalem!
Vi sörjde all din forna härlighet.

Hur kan jag le, hur kan jag vara glad?
Jag är en fånge i de älvars stad.
En tåreström har mina visor dränkt,
min harpa har jag i ett plitträd hängt.
Hur kan jag sjunga i de fångnas hus?
Jerusalem!
Hur kan jag glömma dig, du släckta ljus.

Jag vill stå upp. Jag vill stå upp och gå
med snabba fötter såsom markens rå.
Så, jag vill vandra genom öknars sand
och genom Edoms ogästfria land,
där farligheter lura på var ort,
Jerusalem!
Hur lång kan vägen vara till din port?

Belshazzar's Feast

The Jewish Girl's Song

Text: Hjalmar Procopé (1868-1927)

I sat by the rivers of Babylon
And cried with my brothers day and night.
And my sisters were moved by my tears,
By my brothers' profuse lament.
And Judah wept and daughter Sion wept –
Jerusalem!
We mourned all your former splendour.

How can I smile, how can I be happy?
I am a prisoner in the town of rivers.
A stream of tears has drowned my songs,
I have hung up my harp in a willow tree.
How can I sing in the captives' house?
Jerusalem!
How can I forget thee, extinguished light?

I want to stand, to stand up and go
Swiftly, like the deer across the ground.
See, I will wander through the desert sand
And through Edom's inhospitable country
Where dangers lurk everywhere,
Jerusalem!
How long can the way to your gate be?

English translation by Andrew Barnett

By kind permission of BIS Records.